

7. Hidrogeološki kolokvij

Ljubljana, 4. 12. 2014

Mihael BRENČIČ^{1,2}

¹Oddelek za geologijo, NTF, UL, Aškerčeva cesta 12, SI-1000 Ljubljana; e-mail: mihael.brencic@ntf.uni-lj.si

²Geološki zavod Slovenije, Dimičeva ul. 14, SI-1000 Ljubljana

Po enoletnem premoru je Oddelek za geologijo na Naravoslovnotehniški fakulteti skupaj s Slovenskim komitejem mednarodnega združenja hidrogeologov – SKIAH ponovno organiziral hidrogeološki kolokvij. Tokrat je dogodek potekal v okviru tedna univerze. S tem smo skromno prispevali k obeležitvi petindevedesete obletnice ustanovitve Univerze v Ljubljani. Kolokvij je potekal nekoliko drugače kot običajno, gostovanje tujega predavatelja smo nadomestili z razpravo o slovenski hidrogeološki terminologiji.

V prvem predavanju z naslovom »*Posledice izkoriščanja termalne vode v Mursko-Zalskem bazenu*« je **Nina Rman** z Geološkega zavoda Slovenije predstavila rezultate in nadgradnjo svoje doktorske disertacije. Pomurje ima v Sloveniji največji geotermalni potencial, zaradi tega je na tem območju tudi največ zajemov termalne vode, kljub temu je geološko, predvsem pa hidrogeološko relativno slabo poznano. Prav zaradi tega bi morali raziskave, predvsem pa monitoring geotermalnih vodonosnikov še izboljšati. To vrzel s svojim raziskovalnim delom v veliki meri zapolnjuje predavateljica. Predstavila nam je geološke razmere širšega območja Mursko Zalskega bazena v Avstriji, Sloveniji in na Madžarskem. Sledil je prikaz rezultatov monitoringa hidravličnih in temperaturnih razmer v vodonosnikih. Iz teh rezultatov izhaja, da so temperature vode relativno stabilne, s časom pa upada hidravlični potencial, kar je znak za ukrepanje. V zaključnem delu predavanja je sledila predstavitev numeričnega modela toka podzemne vode v globokih vodonosnikih Mursko-Zalskega bazena. To je prvi takšen model na tem območju, ki poleg izračuna vodnobilančnih razmerij omogoča scenarijsko napovedovanje razvoja hidravličnih razmer znotraj vodonosnih struktur. Po mnenju predavateljice zaradi upadanja hidravličnega potenciala razmere še niso kritične, vendar pa zahtevajo ukrepanje, predvsem izboljšano gospodarjenje in upravljanje vodonosnikov.

V drugem predavanju z naslovom »*Pliocenski vodonosnik Dravskega polja*« je **Matjaž Klasinc** z Geološkega zavoda Slovenije predstavil nadgradnjo svojega diplomskega dela. Izkoriščanje pliocenskega vodonosnika v osrednjem delu Dravskega in Ptujkega polja se z leti povečuje, saj njegova podzemna voda ni obremenjena z nitrati in pesticidi, tako kot voda zgoraj ležečega plitvega kvartarnega vodonosnika. Čeprav je s hidrogeološkimi raziskavami pliocenskega vodonosnika v šestdesetih letih prejšnjega stoletja pričel že Žlebnik s sodelavci, pa je Klasinc

prvi, ki je naredil sintezo vseh razpoložljivih hidrogeoloških podatkov s tega območja ter jih umestil regionalno. V svojem delu je opredelil hidrostratigrafijo območja in prikazal porazdelitev hidravličnega potenciala v prostoru ter s tem pojasnil pogoje na robovih vodonosnika, smer toka podzemne vode in njenega iztekanja v reko Dravo in na njegovih južnih mejah. Predavatelj se je dotaknil tudi praktičnih problemov pri izkoriščanju pliocenskega vodonosnika, opozoril je predvsem na preizkoriščanje pliocenskega vodonosnika in na vdor podzemne vode iz plitvega kvartarnega vodonosnika.

Razpravo o slovenski hidrogeološki terminologiji je s kratko predstavitvijo »*Slovenska hidrogeološka terminologija – izhodišča za razpravo*« uvedel avtor tega zapisa. Čeprav se moderna znanost in stroka vedno bolj in bolj naslanjata na angleško terminologijo in v njej tudi komunicirata, je v praktičnih vedah, kot je hidrogeologija, razvoj slovenske strokovne in znanstvene terminologije še kako potreben, aktualen in tudi ključen. V praksi ugotavljamo, da znotraj hidrogeološke stroke ni enotne rabe terminov. Še večje težave nastopajo pri sodelovanju z drugimi strokami, s katerimi se hidrogeologi v praksi srečujemo. To pogosto vnaša nepotrebno zmedo, kar je potrebno preseči. V nadaljevanju predstavitve je sledil pregled dosedanjih slovenskih hidrogeoloških terminologij in drugih slovarskih ter terminoloških del v katerih se pojavlja. Zaključni del predstavitve je zajel prikaz terminov pri katerih v praksi srečujemo probleme. Sledila je razprava, v kateri so se potrdile teze iz uvodnega predavanja. Razpravljalci so poudarili težave, ki pri rabi terminologije nastajajo zaradi uvajanja evropske zakonodaje o vodah. Čeprav zakonodaja pojem vodnega telesa opredeljuje natančno in gre pri tem za upravljalški termin, se je ta termin pričelo mešati s terminom vodonosnik, kar je povsem neustrezno. V zaključku razprave je bilo sklenjeno, da se v okviru SKIAH prične z aktivnostjo zbiranja ključnih hidrogeoloških terminov in njihovih razlag, nato pa društvo v obdobju šestih mesecev organizira okroglo mizo z razpravo.

Tudi tokrat so bila na hidrogeološkem kolokviju predstavljena zanimiva predavanja. Prav tako kot v preteklih letih je vsakemu od predavanj sledila dolga in intenzivna razprava, ki je še dodatno osvetlila podane informacije. Letošnjega dogodka se je udeležilo nekaj manj kot trideset udeležencev, dogodek je bil slabše obiskan kot v preteklih letih. Morda je k temu botrovala sočasnost drugih dogodkov.